

URŠKA ČUK

SVETI

Jančez Marija Vianney

ILUSTRIRALA:
JERCA ŠINK

Zbirka: Naši prijatelji

URŠKA ČUK

SVETI JANEZ MARIJA VIANNEY

Ilustrirala Jerca Šink

© Družina d. o. o., 2015

Izdaja: prva

Jezikovni pregled: Vida Frelih, Katja Cingerle

Grafična priprava: Tadej Pirnovar, Družina d. o. o.

Izdala in založila: Družina d. o. o.

Za založbo: Tone Rode

Naklada: 2000 izvodov

Tiskano v Sloveniji

Ljubljana 2015

Vse informacije o knjigah založbe Družina
najdete na spletni strani: www.druzina.si

CIP - Kataložni zapis o publikaciji
Narodna in univerzitetna knjižnica, Ljubljana

27-36:929sv. Vianney J. M.(02.053.2)
084.11(02.053.2)

ČUK, Urška

Sveti Janez Marija Vianney / Urška Čuk ; ilustracije Jerca Šink. -
1. izd. - Ljubljana : Družina, 2015. - (Zbirka Naši prijatelji)

ISBN 978-961-04-0226-8
281912832

Če količkaj slediš pouku v šoli, veš, da se učite tudi o zgodovini človeštva, o preteklosti velikih in močnih narodov, o vojnah, osvajanjih, odkritjih novih svetov in idej. Učite se o tem, kako smo napredovali v gospodarstvu, tehnologiji, razmišljanju in verovanju. Tega, kar imamo danes, gotovo ne bi imeli, če ne bi bilo posameznikov, ki so v ključnih trenutkih krojili zgodovino, bodisi z mečem in vojsko ali pa z molitvijo in postom.

Vsak napredek človeštva ima svojo pozitivno in tudi negativno plat. Okrog leta 1700 se je v Franciji začelo obdobje razsvetljenstva, ki ga imenujejo tudi čas razuma. Gre za vero v napredek, ki bi ga bilo mogoče doseči le z razumom. Veliki filozofi in znanstveniki so razvijali ideje in teze, ki so pomembne še danes. John Locke je podal nekatere ideje o človekovih pravicah, med katerimi so bile najbolj pomembne pravice posameznika do življenja, do svobode in do lastnine.

Vendar so ti veliki misleci v razsvetljenstvu začeli zavračati Cerkev in vsakršno podobo Boga. In ker ljudje ljudje dostikrat ne moremo razumsko odgovoriti na marsikatero ključno vprašanje, ki zadeva Boga, ampak je stvar predanosti in zaupanja, so v tem velikem obdobju Cerkev močno preganjali.

Ljudje so bili razdeljeni. Nekateri so se popolnoma prilagodili novemu razmišljanju, nekateri pa so ostali zvesti Bogu in Cerkvi, četudi za ceno lastnega življenja. V času napredka je namreč večkrat tako, da ko nekdo uveljavlja neko novo idejo, popolnoma zavrže staro, četudi je ta morda dobra in pomembna za človeka.

Preprosta delovna kmečka družina Vianney iz Dardillyja pri Lyonu je bila ena mnogih družin, ki so pogumno kljubovale novim idejam o nesmiselnosti Cerkve in zavračanju Boga. V hiši so bili pobožni, sprejemali so tujce in berače ter jim po svojih močeh pomagali. Vsak dan so molili, redno hodili k sveti maši, otroke pa vzgajali v ponižne, poštene in pogumne ljudi.

Dediščina, ki jo je prejel Matej Vianney od svojega očeta in mame ter ostalih prednikov, je bila torej velika. Z ženo Marijo Beluze, ki je bila prav tako kot on globoko verna, sta imela šest otrok. 8. maja 1786 se jima je kot četrti otrok rodil deček, ki so ga še isti dan krstili za Janeza Marijo, saj ga je mati takoj po rojstvu posvetila Devici Mariji.

Ko je imel tri leta, je 1789 v Parizu izbruhnila francoska revolucija. Država je zaplenila vse cerkveno premoženje, uvedena je bila izrazito proticerkveno usmerjena civilna ustava. Javno preganjanje Cerkve se je nadaljevalo še več kot deset let po francoski revoluciji. V tem času je družina Vianney redko mogla k sveti daritvi, saj ni bilo duhovnikov.

